

на автомобили, срещу постъпленията от които да закупуват тютюни и други стоки за износ в Америка. Коюмджийски беше ангажиран от Кехая срещу голяма заплата.

При управлението на този клон на дружеството на Кехая Коюмджийски злоупотреби с гласуваното му доверие, направил бе гешефти за своя сметка и чрез този филиал фактически бе работил за себе си. Тогаво Кехая ликвидира филиалът и извика Коюмджийски в Америка, за да се отчете. Коюмджийски беше поискал виза от американската легация, но американският пълномощен министър, доколкото си спомням Уйлсон, много честен и порядъчен човек, беше му отказал виза, понеже го считал за мошеник. *т.е. знаеше за връзките му със трансарфиста на американската легация.*

Друг голям гешефт Ангел Коюмджийски направи с облигации от българските стабилизационен и възстановителен заеми, сключени след Първата световна война. От Народното събрание беше гласуван закон, според който на облигациите, намиращи се в България, бе определена номинална цена в леве - и лихвите, и облигациите да се плащат в леве, а на облигациите в чужбина лихвите да се плащат по златен курс, ^{на} какъвто се котира на борсата.

Дял в предварителните преговори с носителите на български облигации в чужбина ~~и~~ имал и сямият Коюмджийски, който често шета до Париж. Предварително осведомен, Коюмджийски започнал да изкупува облигации от заемите и с дипломатически куфери на испанския пълномощен министър Ромеро и Дусмет, на когото Коюмджийски беше истински душеприказчик, ги изнасял в Париж и там те ставали "французки". Докато Народната банка усети неговата "игра", Коюмджийски изнесъл значителни количества облигации и изплед своята "кошница". Малко и малко късно, Народната банка постави след това ценни на намиращите се в страната облигации,